

τι δὲν ὑφίστανται φυσικῶς εἰς αὐτὰ, ἀλλ' ὅτι προ-
ξενῶνται ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τῆ Ἡλίου.

Α'π. Ἐχετε δίκαιον· ἐπειδὴ τὰ Χρώματα εἶναι εἰς
τὰς ἀκτῖνας τῆ Φωτὸς, καὶ ὅχι εἰς τὰ Σώματα· ὅλα
τὰ Σώματα ἔχουσι τὸ αὐτὸ Χρῶμα εἰς τὸ σκότος,
καὶ μόνον εἰς τὸ Φῶς, καὶ διὰ μέσθ αὐτῆ, ἔχουσι διά-
φορα Χρώματα.

Ε'ρ. Ἰδὲ μία παρὰξενος διδασκαλία· δὲν πιστεύω
ὅτι θέλετε καταπειθεῖσαι πολλὰς ἀνθρώπους, ὅτι
τὰ χρώματα δὲν ὑφίστανται τελείως εἰς τὰ Σώ-
ματα, ἐν ὅσῳ τὰ βλέπουσι περὶ αὐτὰς ὡσὲ ἔχου-
σι τόσα διάφορα Χρώματα.

Α'π. Ε'ὰν δὲν θέλουν νὰ καταπειθῶσι μὲ λόγον
καὶ πείρας, ἢ μωροῦν νὰ μένωσιν εἰς τὴν ἀμάθειαν,
καὶ νὰ φυλάττωσι τὰς προλήψεις, καὶ τὰς ἀπάτας
των.

Ε'ρ. Ἀλλὰ διατὶ ἄλλα μὲν Σώματα ἔχουσι τὸ ἴδιον
Χρῶμα, ἄλλα δὲ πάλιν ἓνα μόνον, ὅμως διάφο-
ρον ἀπὸ τὸ πρῶτον, καὶ ἄλλα τέλος πάντων πολ-
λὰ Χρώματα;

Α'π. Αὐτὸ εἶναι εὐκόλον νὰ τὸ καταλάβῃ τις· ἐ-
πειδὴ ἡ ὕλη μερικῶν Σωμάτων ἀντανακλᾷ ἓνα
εἶδος ἀκτῖνων πλεον πλεσιοπαρόχον ἀπὸ ἄλλο,
καὶ τὰ Σώματα εἶναι χρωματισμένα κατὰ τὸ μᾶλ-
λον καὶ ἥττον τῆς διαθλάσεως τῶν ἀκτῖνων. π. χ.
τὸ πορφυρεῖν ἀντανακλᾷ ἀφθονεσέρως ἀκτῖνας, αἱ
ὁποῖαι θλῶνται ὀλιγώτερον, καὶ διὰ τῆτο φαί-
νεται κόκκινον· τὰ λευκία ἀντανακλῶσιν ἀκτι-